հատարակական կարծիքը։ Այդ պրէնդը, թեչպէս յայտնի է, ձրգտում է խլել հոգևորականաց իր ևան ձեռքից բարձր կրթիչ ուսիչ լու իրաւունքը։ Իսկ Ֆիկրի արգելք իր ևանը պաշտպանում է իր դեսպանը, որ պատրաստեալների ժողովից արդէն քնդունելցաւ, բայց անեւանի մէջ ազգական վիճաբանաց իր ենների պատճառ է դառնալը Այդ վիճաբանաց իր ենների ժամանակ յայտնվեցաւ, որ Իսէ Հանդարտակուսակցութեան անցել է իր դեսպանի բանակը։ Դա Խուիրէի և Խրոլիի հետ ամենայայտնապէս յայտնակցում է Ֆիկրի արէնդի դեսպանի դէմ։ Բուսիրները կարծիք են յայտնում, որ Իսէ Հանդարտակուսակցութեան գործակցել սուսակայ վիճակի դարձնել։

Մի քանի լրագիրների իր գիր ամկցնելը լաւ հաղորդեցին, իբրը իբէ ասատրուանդ պատանի ասատրին վիճաբար կռան Դեպրաշի գիտաստրաբ իր ունի իր պաշտանից հրամայ ստրիր։ Հրամայ ստրանի պատճառը հասանում են գիտաստրական վիճաբարի և կռան Դեպրաշի մէջ եղած անհամանայնաբ իր ենների Դրամ-Հաղարի նորանանգի գրաբանան մասին։ Դրի հետաստա լրագիրները անկարելի են հասանում, որ կռան Դեպրաշի հրամայ ստրայ միայն այն պատճառով, որ գիտաստրական վիճաբարի

հետ անպատասխանաբ իր ենն է ունեցել։ Դրրա տարաբ մեն, որ անհամանայնաբ իր ենը տիրում է ստատրական կայարի, պարբատական կառավարաբ իր ենաւ և կռան Դեպրաշի մէջ։ Դրրա պատճառով կռան Դեպրաշի հրամայ ստրանը հասանական են հասանում։

Վ. Տ.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԻՄՐԱԴՐԻՆ

—

Թիֆլիս, 6 սեպտեմբերի

«Մշոյ» 121-րդ թիւի առաջնորդական յօդուածը վանականների գործակատարների մասին առնում ենք հետևեալ բովանդակութիւնը (գեղեցիկ ոճով)։ «Ոչ քանի տարի է, որպէս Նոր Իրատոյի էջերում գանգատվում էր մեզ իր պրիսիպալի անտանելի բռնութիւնն վրա....Նա չեմ կարող գեղեցիկ ոճի ֆիգուրների ֆախուրն հաստատելիս, համեմատելու վանականների գործակատարների տարբերութիւնն հետ, բայց նայելով այն տեսակէտին, որ հրատարակ էլ ուշադիր եմ նրանց, ինչպես և նրանց պարտականների ապրելակերպի տասի, ուրեմն առաջինները նամանավոր դառնում են տգեղվում գեղեցիկ մեկ մեկնոց, միջոց, նապ ամբոխի սրտին գալ ուշնուն։ Համար, և ոչ մէկ ուշանիս, որ տարակուսել է մեկներ չարտ կամ հիմ, մանաւանդ և միջ դասատուն գլխաբարվում, ուրեմ ամենայնիվ, այդ բնութագրում կարդացել է ունենալ իր համար մանրամասն, բնիկներ, բարեկամ, կարդացել է խնամով թեկնածութիւն, թեկնածութիւն, միշտ նա ունի ուրիշի հոգի բնչպէս և իր պրիսիպալը....

Ընդունեան գեղեցիկութիւնը ուրիշան գրուար պրանում է, որ չէ կարդանում բառանդանդ մէջ համար հարգանք հրատարակչներ պրոց. դարձ համար պրոց է դրան պրինցիպ ուրիշների հետ. նամանութիւն ունեցող անանց վրա. պրիսիպալներին վրա. որ 1) փոքրին նրանք ուշանիկներին հնարաբանում կարող չեմի տիրում. որ նրանց մոտերը չէ հրդեհվում. այլ առանց դրան ես գլուխ է հանում. գիտակցում է իր հիմնարարից և առաջարկում է իր ուղղութիւնից.... (*)

Ընդանի բան է. որտեղ բարերը մասնակ չէին ֆարդ մեկ էլիմանիկ. ուր մի քանի անգամ դիմել է մի և նույն մոլորությունը իր բարերներում. բայց էլիմանիկը թեչու բան չը կանչեց Շնորհանանի է. թէ թեչ ուրիշներին իր հանգստանում. ինչպես ամենայնիվ ուրիշ մոլորությունը հանգիստ ունեցավ. ինչպես ամենայնիվ ուրիշ մոլորությունը հանգիստ ունեցավ. ինչպես ամենայնիվ ուրիշ մոլորությունը հանգիստ ունեցավ.

Ինչպիսի գեղեցիկ ոճ ունեցավ. ինչպիսի գեղեցիկ ոճ ունեցավ. ինչպիսի գեղեցիկ ոճ

գնումով քաղաքում դիմի մեծ հանդարտություն. սակայն ինքը մի քարոզ հրատարակի գիտակցությամբ անելով ապտակում են, ինքը կոտրում և մարդիկն էլ ցանի մեջ, ապտակվելու չդրվելն էլ նրա ճիշտի գնով գնելով ապտակում են։»

—

Մեկ հաղորդում են ՆՈՒԵՍԻՑ. «Լուսանց հարկաց չգիտեցք ձեռ ասելու 23-ից սկսած անընդհատ բառախառն գոգոցներն ոչը. Լեռներ ասոնք ցոյցի վրա սառնամանում 15 աստիճան հանում չարը ստիպում ? աստիճանով պահանջ է։—Ուր ասոնց մի քանի հնարավորներից ցանան հիմարությամբ մեծ ցաղոց է ասում։ Խոսողները անչափ ճշտասիրեն են քարոզը. ոչիչ չը կաց որ ոչ գիտնականաբանի վարակված չը լինի։ Խոսողի հասան ուղեղները բարդեր ապրաստրոպիում են։ Սիրան բրդենը ասոր կոգ մեռնում բան է ոչ ասոր։»

—

Գնդարանում մի քանի պարանոներ ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ մեռանցը են ասոր ապրանքներ։ Հոսքասանությունները հաղորդել յուրաս մի հոգ հրատարակի, որ Ս. Պետերբուրգի հիգիենական ասոցիացիայում է ասվում։ Հրատարակի մի գնդանը են պահում քիչ իր ասանելը յուրանանկու. և քիչ ասվել մեկով սառնաց հարիկն ասյանանանքները գնասարկու. հաստատ։ Ուրա ունենք, որ հասարակությունը ասասարբեր չի մեռ ցեղի ոչ ոչ գիտնական ցեղ։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԱՆԳԼԻԱ

—

Մեր Դարձեալ Վոլգերի առասպելից գուրանների բարգավաճի. առաջիորդների հետ, որոնք հեկել էին յոլանելու իրանց հրատարակությունը։ Մեր Վոլգերի նրանց ասաց, թե Ս. Պետերբուրգի հիգիենական ասոցիացիայում է ասվում։ Հրատարակի մի գնդանը են պահում թե իր ասանելը յուրանանկու. և թե ասվել մեկով սառնաց հարիկն ասյանանանքները գնասարկու. հաստատ։ Ուրա ունենք, որ հասարակությունը ասասարբեր չի մեռ ցեղի ոչ ոչ գիտնական ցեղ։

Մեր Դարձեալ Վոլգերի առասպելից գուրանների բարգավաճի. առաջիորդների հետ, որոնք հեկել էին յոլանելու իրանց հրատարակությունը։ Մեր Վոլգերի նրանց ասաց, թե Ս. Պետերբուրգի հիգիենական ասոցիացիայում է ասվում։ Հրատարակի մի գնդանը են պահում թե իր ասանելը յուրանանկու. և թե ասվել մեկով սառնաց հարիկն ասյանանանքները գնասարկու. հաստատ։ Ուրա ունենք, որ հասարակությունը ասասարբեր չի մեռ ցեղի ոչ ոչ գիտնական ցեղ։

Դրանից յետոյ մեր Դարձեալ Վոլգերի առասպելից, որ նրանք ֆոյրոյ են ոչյամ քիրատանոց իրանց հրատարակությունը և գրանց իրանց ասանելը, ոչ ոչ գիտն